

NA JAKÉ PLANETĚ ŽIJE NATO?

- CZ24 News | 11. března 2021

Organizace NATO nevnímá dynamiku měnícího se světa a vrací se do úlohy z dob studené války, ve které jsou Evropané kanónem v válce mezi USA a Ruskem.

Na jaké planetě žije NATO, tuto otázku [si kladou](#) Medea Benjamin a Nicolas J.S. Davies pro *Other News* v souvislosti s únorovým jednáním ministrů obrany NATO, prvním po nástupu Joe Bidena.

Únorové jednání ukázalo zastaralou alianci, která se přes své vojenské neúspěchy v Afghánistánu a v Libyi chce obrátit proti dvěma jaderným nepřítelům – Číně a Rusku. Využívání argumentu o Číně a Rusku je základem pro nové vojenské posilování severoatlantické aliance, jak ukazuje její poslední dokument s názvem *NATO 2030: United For a New Era*.

Organizace vznikla v roce 1949 jako nástroj ke konfrontování SSSR a vedle USA měla 11 členů. Od roku 1989 se organizace rozrostla na 30 zemí a expandovala ve východní Evropě. Je spojená s dlouhými dějinami ilegálních válek, bombardováním civilistů a dalšími válečnými zločiny, píšou autoři. Příkladem je kampaň (1999) v Kosovu, která neměla požehnání OSN.

NATO se také angažovalo ve válce v Afghánistánu a Libyi, ležícími daleko za předěly severoatlantického prostoru. Jeho kampaň zanechala v těchto zemích zhroucené státy a vedla k masivní migrační krizi.

NATO v první fázi přezkoumalo svoji strategickou koncepci a [vydalo zprávu](#) Reflexní skupiny, která měla smysl NATO v současnosti reflektovat. To znělo nadějně. NATO by se mělo naléhavě věnovat své krvavé historii. Proč organizace formálně oddaná odstrašování války a zachování míru stále války zahajuje, zabíjí tisíce lidí a nechává země po celém světě utápět se v násilí, chaosu a chudobě?

Takový pohled nebyl ale součástí oné reflexe NATO. Skupina místo toho ve své zprávě tleská NATO jako „nejúspěšnější vojenské alianci historie“. Současná úloha NATO v „nové“ studené válce je ve skutečnosti návratem k jeho původní roli. Je to poučné, připomíná se tím vlastně to, proč Američané NATO vůbec na prvním místě vytvořili.

Konflikt mezi USA a SSSR by v jakékoliv podobně znamenal, že se Evropa ocitne v první linii za cenu masivních obětí a ztrát. Hlavním smyslem NATO bylo, aby Evropané i nadále hráli tuto přidělenou roli v amerických válečných plánech.

Autoři dále píší, že plány americké armády na invazi do Ruska s eufemistickým [názvem](#) „Americká armáda při vícedoménových operacích“ začíná raketovým a dělostřeleckým bombardováním ruských velitelských středisek a obranných sil. Následuje invaze obrněných sil s cílem obsadit klíčové oblasti a místa, dokud se Rusko nevzdá. Není divu, že ruskou reakcí na tyto plány by nebyla kapitulace, ale odvěta vůči USA a spojencům prostřednictvím jaderných zbraní.

Podobné plány platí i v případě útoku na Čínu, a i tady se dá předpokládat, že by Čína v takovém případě využila svoje jaderné zbraně. Ostatně podobně by to bylo i v případě nějakého potenciálního útoku na USA, dodávají Benjamin a Davies.

Strategie NATO 2030 zavazuje členské země k nákladné vojenské soutěži s Ruskem a Čínou, která je vystaví rostoucímu riziku jaderné války. Jak se evropští občané dívají na americké válečné plány a svou roli v nich?

Podle [průzkumu](#) Evropské rady pro zahraniční vztahy nechce být velká většina Evropanů součástí americké války s Ruskem nebo Čínou a chce zůstat neutrální. Pouze 22 % by podpořilo připojení se na americkou stranu ve válce s Čínou, 23 % ve válce s Ruskem. Evropské veřejné mínění je tedy v přímém rozporu s rolí NATO v amerických válečných plánech, konstatuje článek.

Vedle toho tento průzkum ukazuje, že většina Evropanů vnímá americký politický systém jako narušený. Celkem 59 % Evropanů věří, že Čína bude do deseti let mocnější než Spojené státy, a většina z nich považuje Německo za důležitějšího partnera a mezinárodního lídra než Spojené státy. Jenom 17 % Evropanů chce mít užší hospodářské vztahy s USA a jen 10 % Francouzů a Němců míní, že jejich země potřebují americkou pomoc s národní obranou.

Nástup Joe Bidena do úřadu prezidenta na tomto mínění příliš nezměnil. Evropané vidí trumpismus jako jev, který je hluboce zakořeněný. Jen 10 členů NATO nyní ostatně plní požadavek na 2 % HDP na obranu. V situaci hospodářského poklesu je dost nepravděpodobné, že členské země budou investovat ve velkém do obrany.

Ovšem nejde jen o vojenské výdaje, protože rozkol mezi NATO a evropskými ekonomickými zájmy je hlubší. Autoři uvádějí, že Rusko je pro Evropany významným hospodářským partnerem. Čína v roce 2020 nahradila USA v roli obchodního partnera EU. Došlo k podepsání dohody o investicích mezi EU a Čínou. Evropské země mají hospodářské vztahy s Ruskem. Německo podporuje i nadále Severní proud 2.

Zdá se tak, že NATO nevnímá dynamiku měnícího se světa a žije na jiné planetě. Ukázkou je zpráva Reflexní skupiny o budoucnosti organizace, která tvrdí, že hlavní příčinou zhoršujících se vztahů se Západem je porušování mezinárodního práva Ruskem na Krymu. Zcela ale ignoruje mnohem četnější porušování mezinárodního práva ze strany USA a NATO i jejich hlavní roli v napětích rozdmýchávajících obnovenou studenou válku. Autoři tyto body napětí pojmenovávají konkrétně:

- nezákonné invaze do Kosova, Afghánistánu a Iráku;
- porušená dohoda o rozšíření NATO do východní Evropy;

- odstoupení USA od důležitých smluv o kontrole zbraní;
- více než 300 000 bomb a raket svržených na jiné země Spojenými státy a jejich spojenci od roku 2001;
- války zástupců USA v Libyi a Sýrii, které uvrhly obě země do chaosu, oživily Al-Káidu a zplodily Islámský stát;
- americké řízení převratu na Ukrajině v roce 2014, který vedl k hospodářskému kolapsu, ruské anexi Krymu a občanské válce na východní Ukrajině, a
- neúprosná realita záznamu Spojených států jako sériového agresora, jehož útočná válečná mašinérie zastíňuje ruské výdaje na obranu v poměru 11 ku 1 a čínské v poměru 2,8 ku 1, a to i bez započtení vojenských výdajů ostatních zemí NATO.

Právě tato neschopnost NATO seriózně se postavit k reflexi své vlastní role by měla být pro Američany i pro Evropany alarmující mnohem víc než jednostranná kritika Ruska a Číny. Ostatně přínos těchto zemí k nejistotě současnosti ve srovnání s NATO a USA bledne.

Autoři považují krátkozraké uchování a rozšiřování NATO po skončení studené války za přípravnou půdu pro obnovení konfliktu. Dokonce pro jeho nevyhnutelnost. Reflexní skupina NATO svou jednostrannou analýzou hrozeb ospravedlnila a podpořila obnovenou studenou válku USA a NATO. Mnohem poctivějším zhodnocením hrozeb současného světa a role NATO v nich by bylo, kdyby se NATO co nejrychleji rozpustilo a zrušilo, končí autoři analýzu.

Zdroj: <http://casopisargument.cz>